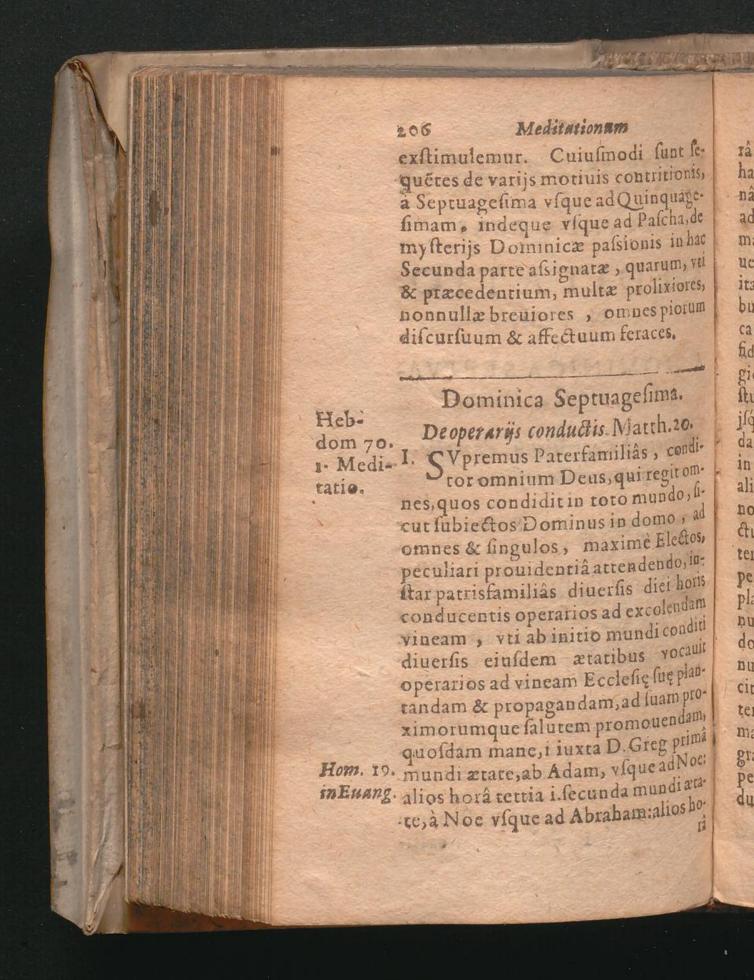

R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis

Mayer, Christian Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas Septuagesimæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-60091

Pars secunda. 20% râ sexta.i. tertiâ mundi ætate, ab Abraham vsque ad Moysen: alios hora nonâ.i.quartâ mundi atate, aMoyle, vlq; ad aduentum Christi: demum vndeeima horâ. i. quinta mundi ætate, ab aduentu Domini vsque ad finem mundi: itaeriam diuersis humanæ vitæ ætatibus fideles Electosq; suos hucusq; vocauit, ac etiamnum vocat, ad veram hdem amplectendam, ad statum religiosum aliumuè pium eligendum, ad studium eximiæ perfectionis in fe alijla; promouendæ arripiendum, quoldam quidem à primo vsu rationis, seu in pueritià, alios verò in adolescentià, alios in virili, alios in adultiore ætate, nonnullos demum in decrepita seneclute: & quidem varijs modis, per internas inspirationes, per pios libros, per voces concionatorum, per exempla piorum, nune promissis inuitados. nunc minis inducendo; nunc increpado; nunc consolationibus lactando; nuncabsolute voluntatis suæ beneplacitum insinuando:idq; ex gratuito paternoq; æternæ dilectionis affectu, ad maius singuloru meritum, ampliorisqu gratiæ brauiu acquirendu. Insuper tam peculiari circa quemuis Electu vocandum, dirigendum, fouendu, conseruadum-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

t le-

onis,

age-

a, de

n hac

n, vel

ores,

orum

.

ondi-

tom-

0,11-

, ad

Aos,

0,10-

horis

nditi

саши

plan-

pro-

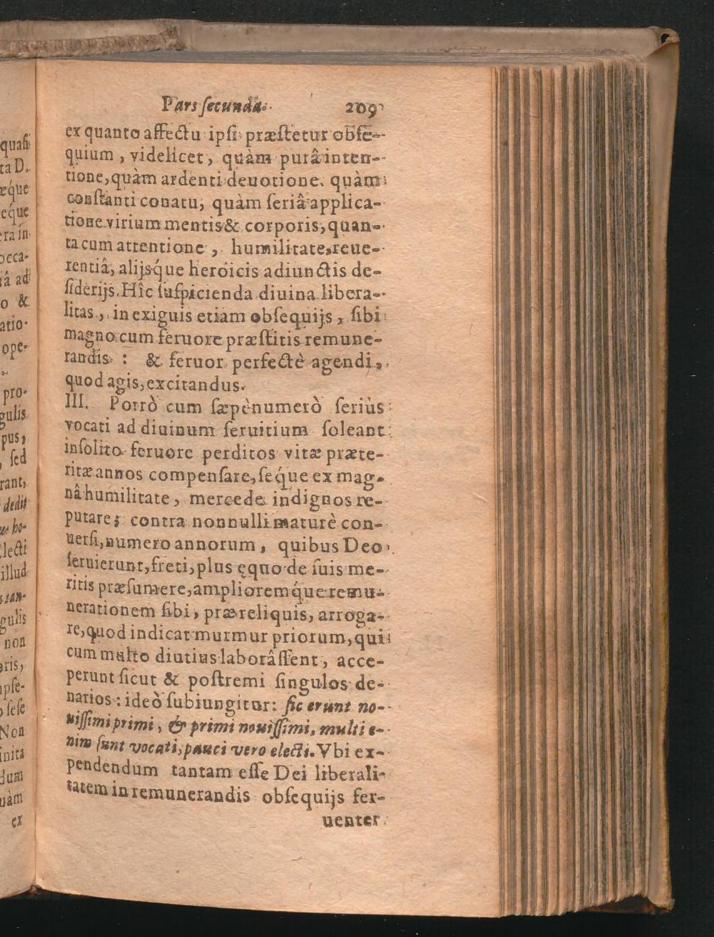
dama

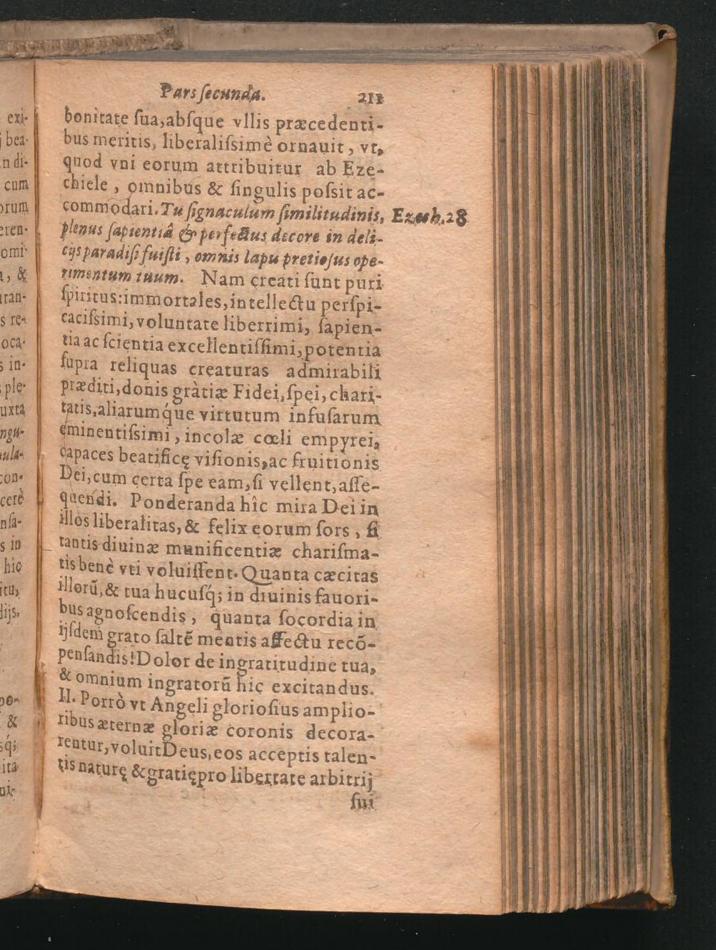
rima

Noe:

iæta-

ACCOUNT OF THE PARTY OF THE PAR 208 Meditationum dumque versatur prouidentià, quali totius mundi esset oblitus, iuxta D. Edmundum. Hec expensa tibi tuzque In spec. vocationi accommoda, profundeque Eccl. c. s. rimare diuinæ misericordiæ viscerain tia te, tali, tali ætate, tempore loco, occasione, modo in charitate perpetua ad fic se trahendo, hucusque fouendo & lit conseruando: affectusque admiratio. m nis, gratitudinis, amoris, zeli coopera randi gratiæ vocationis subiunge-II. Vti Paterfamilias per suum pro-11 curatorem in fine dieidedit singulis V mereedem non secundum tempus, In quod in laborando impenderant, sed ri secundum feruorem, quo laborarant, ni fic Deus Pater per Christum (cui dedit Ioan. S .. PI potestatem indicium facere, quia filim ho-U minisest) in fine viræ enjusque Eledi te (quæ instar vnius diei eft; iuxta illud ri plalmistæ: Mille anni ante oculos tuos tanquam dies hesterna, que praterit) fingulis redder mercedem æternægleriæ, non secundum dinturnizatem temperis, quod in diuino obsequio consumpserunt, sed secundum feruorem, quo sele 867 diuino seruitio impenderunt. Non Rom. 2. enim tam intuetur, qui pro infinita iustitia sua reddet vnicuique secudum opera sua, quantum & quamdiu, quam

SHOW THE REAL PROPERTY.

cô

po

la

m

ta

ab

AI

na

n

m

6

Y(

A

fe

CL

ti

ci

CF

il

((

cl

6

b

A

sui strenue vti, ad propositum brauium promerendum: ideoque inter catera mysteria ijs reuelauit, secundum complieres Theologos, placere sibi constituere regnum, cuius supremum caput & rex futurum esset Verbumincarnatum, seus vuigenitus Dei filius, humanam naturam hypostatice al. sumpturus: hunc proinde ijs forepro rege suo habendum, adorandum, omnique obsequiorum genere colendum; insuper amore huius regis huma. nam naturam ad tantam dignitatem eleuaturi, oportere eos hominibus, tanquam minoribus frarribus fuis,adconsortium eiusdem regui vocatis, omni ope opitulari in æternæ salutispottu assequendo. Si huic diuinæ Sapientiz sue decreto assentirentur, eternum sal. uandos; sin refragarentur, æternumte. probandos. Michael & boni Angeli expendentes articulos reuelatos, humiliter agnoscentes, se gratis totcharismatis præuentos, merito debere diuino beneplacito in omnibus acquielcere, illum absolutum esse Dominum, cui fas sit pro libitu sua bona distribuere; se inutiles seruos, quibus incumbar tanto Domino in omnibus obtemperare, absque morâ vnanimi

THE REPRESENTABLE Pars secunda. 213 colensu se resoluerunt, omnino in eius potestate se fore, omnes que eius beneplacitum venerari, amplecti, exoleulari, exlequi velle. At Lucifer tam eximijs acceptis dotibus elatus, indiguu tatus humanænaturæmortali, fragifi, abiectæ, diuinam illam hypottaticæ vnionis dignitatem deferri, angelicæ naturæ spirituali, immortali, longè nobiliori, & quidem sibi, vr pulcherrimæ & nobilissimæ creaturæ, illam deberi, manifeste se diuinæ submittere voluntati detrectauit, magnamque Angelorum partem in suam secum lententiam traxit: Perseuerat Michael cum suis, in prima illa heroica resolutione, indignatur Lucifero cum socijs, diuinæ Maiestatis sanctissimo decreto palam reluctanti, arque in suam illum pertrahete conatur sententiam: continuat; & intendiractus fidei, spei; charitatis, humilitatis, renerentiæ, obedientie, resignationis prius elicitos, cum heroicis desiderijs Deo in omnibus quam perfectissime gratificandi. Perseuerat & Lucifer obstinatus in sua superbia & rebellione, alios bonos Angelos ad defectionem concitat, malos in pertinacia confirmat, D.Michaeli & socijs eius se acriter oppo-

Dita

raul

cæ-

dum

elibi

mum

nin-

lius,

al.

e.pro

om-

len-

uma.

m c-

,tan-

con-

1mmc

ortu

entix

o fal-

m re-

ngeli

hu-

cha-

e di-

uiel-

um,

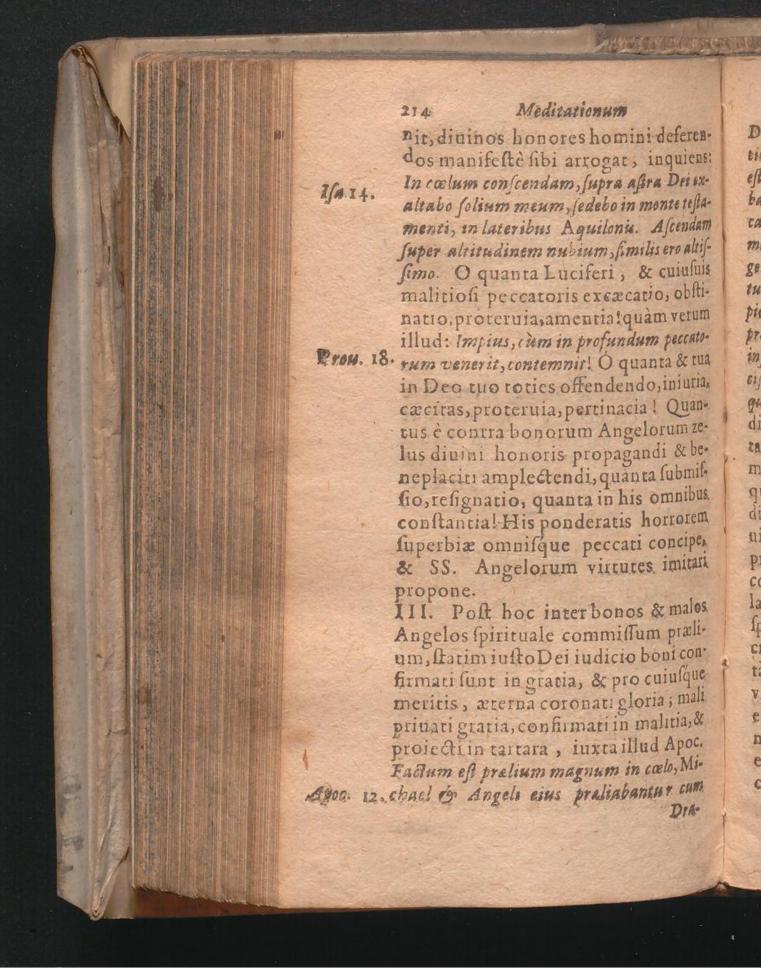
Ari-

SIn-

ibus

nimi

KH

THE RESIDENCE OF THE PARTY OF T Par: secunda. Dracone, & Draco pugnabat de Angeli tius: or non valuerunt, neg locus ingentus est amplius in coelo. Et illud Christi: Vede- Luc 10. bam Sachanam ta: quam fulgur de colo tadentem. Et illud Ezechielis: Eierite de Ezech. 28 monte Des, & perdiaite o Cherub protegens, de medio lapidum ignitorum. Et etenatum est cor tuum in decare tuo: perdidifit sapientiam tuam in decore tud, in terram proiece te. Et illud Mix. Derracta est ad Ifai. 14. inferos superbia tua. Quomede cecidifii Lu oiser qui mane oriebaru? corruifti in terra, qui vulnerat as gentes O quanta abyssus diuinorum iudiciorum? quam inserutabilis divina iustitia! Si Deus infinite misericois, primogenitis nobilissimisque creaturis, quæ nullum viderant diuinæiustitiæexemplar, semel, brenissimo temporis internallo, vnico præcipue superbiæ peccato, interno consensu perpetrato, suam Maiestatem læserant, non pepercit: sed absque vllå spe misericordiæ a facie sua cas æternű cruciandas proiecit; quid tu toties, tam multiplicibus, post tot diuinæ vindidæstatutain præuaricatores exempla, meruisses imisericordia Domini elt, quod non sis consumptus. Quò ergo in te Deus hucusque fuit milericordior, eò satage esse gratior, & dein-

eren.

iens:

2 8%-

testa-

ndam altif-

uluis bsti-

rum

cato-

c tua

uria

nan-

7 Ze-

be-

mif-

ibus,

rem

ipe.

tark

alos

æli-

con.

que

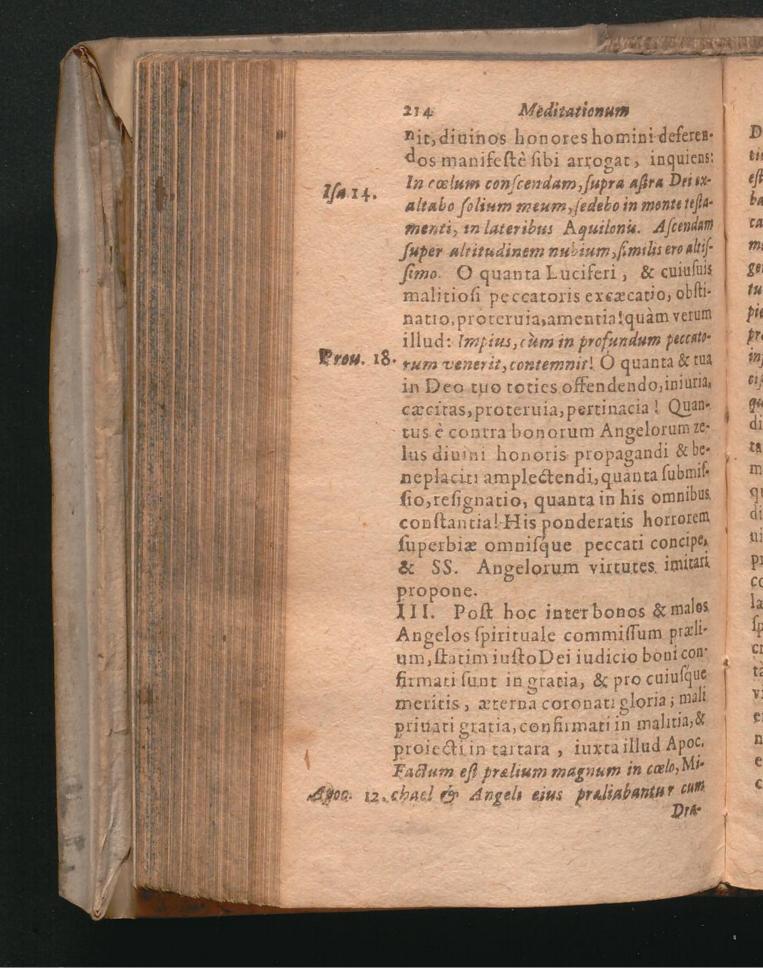
nali

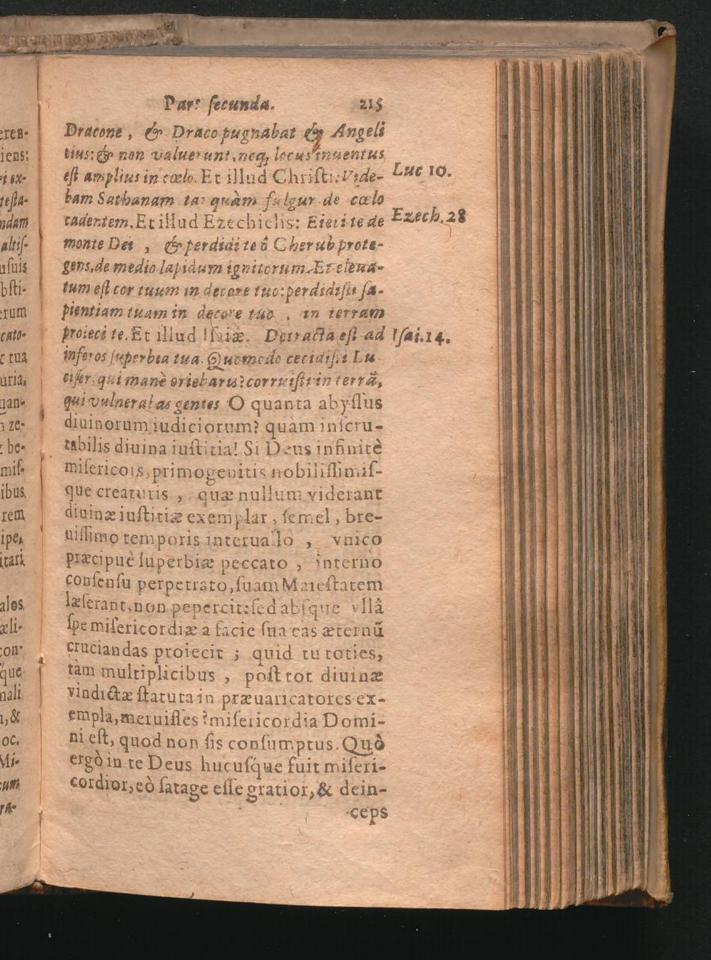
1,8%

OC.

Mi-

14件 PA-

216

III.

in

Meditationum

THE RESIDENCE OF THE PARTY OF T

in

de

94

m

EN

CHI

fin

lua

im

git

Feli

con

præ

in b

pec

ehe

finu

non

XII.

Rijs

Qu

pro

tus

ipfi

ceps cautior, Et subiunge actus timoris filialis, graticudinis, & contritionis

De lapsu Protoplastorum.

I. DEus infinite bonus & beneficus, creaust initio mundi Protopla. stos parentes nostros ad imaginem suam, nobilissimas post Angelos creaturas, medias inter puros spiritus, & brutas pecudes, rarisque natura & gratiæ donis largissime ditauit. Nam largitus estijs animam immortalem, memoriam firmam, intellectumperspicacem, voluntatem liberam cumin. signi rerum naturalium & supernaturalium cognitione, corpus ralianima proportionarum cum potentijs sensitiuis, organisque congruis: collocaun cos in paradiso terrestri transferendos cum glorificato corpore aliquando in colestem: constituit eos dominos o. maium inferiorum creaturarum: prouidit ijs abundanter omnia necessaria, non solum ad necessitatem, sed etiam ad voluptatem, cum ligno vitæ, quo vitam instaurarent, & in pristino vigore conservarent, insuper per infulam gratiam sanctificantemeos in filios adoptauit, fide, spe, charitate, alijsque

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN Pars jecunda.

THE PROPERTY OF

imo.

1110-

icus,

opla-

inem

crea-

5,8

ræ &

Nam

lem

per-

n in.

atu-

imæ

ensi-

caun

ndos

oin

16 10

pro.

11124

iam

quo

V1-

sam

lios

que

10

219

infusis virtutibus, in excellenti gradu dotauit: iustitia originali decorauit, quâ sensualitas rationi, caro spiritui, spiritus Deo plene subijciebatur, à mortalitate, alijsque ærumnis, quibus, quoad naturæ conditionem obnoxij fuissent, exemit, vitamq; tranquillam ac verè beatam illis impertiuit : idque ex mera bonitate sua, eo fine, vripsi cum omnibus posteris olim ad felicissimum diuinæ beatitudinis & gloriæ lux consortium eucherentur. O quam immensailla diuinæ benignitatis largitas!quanta illa parentum nostrorum felicitas! Quam largus fuit &in te hucusque Deus, talem te, tali tempore, condendo, talibus naturæ gratiæque præsidijs muniendo, stola innocentiæ in baptismo vestiendo, totiesque eam peccatis inquinatam & perditam tibi in languine suo lotam redonando. Sed eheu! cognouit bos possessorem suum, & asinus prasepe Domini sui : Israel autem me non cognouit, & populus meus non intellezit. Quanta & tua felicitas, hitot gratijs grato animo sancte vsus suisses? Quanta proinde Deo tuo deinceps pro ijs debetur gratiarum actio, quantus feruor ijs quam perfectissime, sicut ipfi placet, vtendi?

K

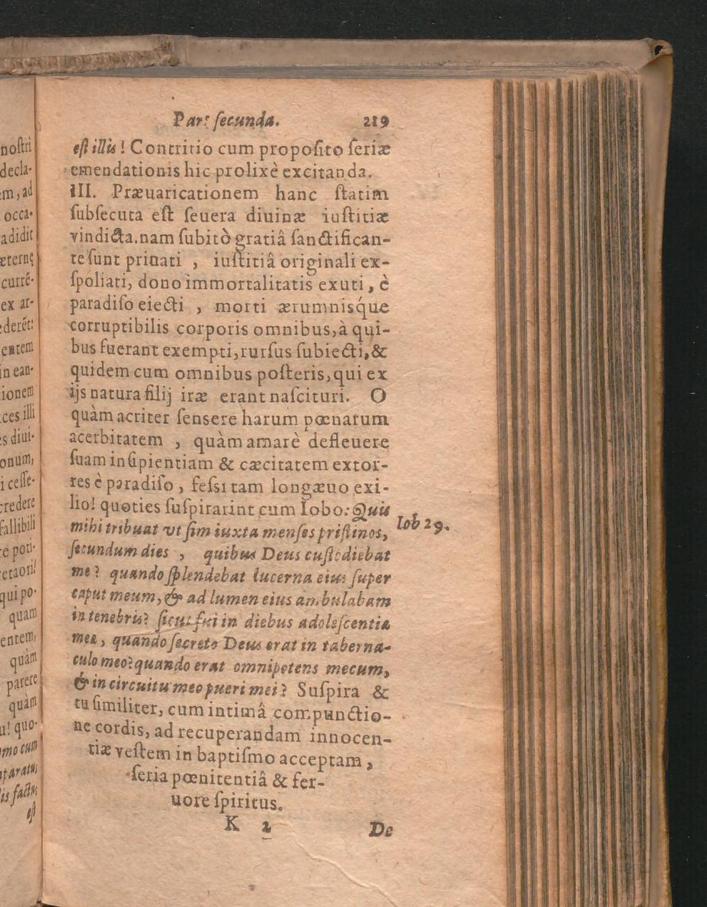
II.Por-

是包括超过对自由

li

II. Porrò ve protoparentes nostri fuam erga Deum subiectionem declarandi, æternamque beatitudinem, ad quam creati erant, promerendi occasionem haberent, facile ijs tradidit mandatum sub interminatione æterne mortis cum omni posteritate incurre. dæ obseruandum, ne videlicet ex atbore scientiæ boni & mali comederet: quod Eua à Cacodæmone, serpenten mentito, seducta, transgressainean. dem secum Adamum preuaricationen induxit. Heu quam facile infelices ill progenitores nostri immemores diuinorum beneficiorum, promissionum, minaru, primo Sarhanæ insultui cellere! quam indignu Euam plus credere fraudulento serpenti, quam infallibill Dei veritati, & Adamu metuere potius, ne displiceat vxori, quam cretaoni Quam indignum & te toties sequipo. tius Dæmonem decipientem, quan Christum viam veritaris docentem potius mundum deficientem, quam Christum reficientem? toties parete potius blandienti sensualitati, quan sauctissima Dei voluntati. Heu! quo-

Psal. 48. ties & in te completur illud: Homotum in honore esset, non intellexit, comparatus est immentis insipientibus, & similis salus

IV.

De grauitate pænarum ex Ada peccato in posteros redundantium?

可包括任何知识

ti

lis

gi

13

fu

an

fe

te

ra

&

m

10

fe:

in

ta

PI

m

Grauitas harum pænarum secundum quatuor dimensiones sic potest expendi.

I. T Atitudo harum est multiplicitas & extensio earundem ad omnes ex vitiata hac ftirpe oriundos: videlicet, prinatio gratiæ & amieitiæ Dei, amissio iuris adoptionis filiorum, & regni cœlorum: reatus culpæ originalis & ponæ gehennalis: ademptio iustitiæ originalis, ex qua sequitur tanta in intellectu cœcitas, in voluntate peruersitas, in memoria & phantasia lubricitas, in appetitu sensitiuo ad mae lum pronitas, ad bonum tarditas; tanta in passionibus coerceudis, carnisque concupiscentijs frangendis fragilitas; atque ex his, velut impurissimis fontibus, tanta, tot, tamque abominando. rum peccatorum multitudo, varietas, enormitas; insuper tanta omnium damnatorum, & damnandorum, tot pænarum & tormentorum varietas. Heu, quod ex vna infecta scaturigine sordidissima flumina tot peccatorum, ærumnarum, suppliciorum profluxêTHE REPORT OF THE PARTY OF THE

ccaso

gHA-

citas

maes

deli-

Dei,

, &

gina-

o illo

tanta

ntate

ntalia

l mae

tanta

isque

litas;

onti-

ndo-

etas

nium

, tot

ietas.

igine

rum,

uxê-

IE!

te! fi tanta gravitas vnius inobedientix, in vetito pomo comedendo, quahis erit grauitas tot horrendorum flagitiorum? His expensis concipiendus horror omnis peccati cum intima contritione, & proposito emendationis, quod & in sequentibus punctis eft factitandum.

II. Altitudo earum poenarum seu sublimitas, est singulorum grauitas, quod videlicet priuent totam Adæ sobolem fruitione summi boni, vti est amicitia Dei, gratia & gloria; & summumijs accersant malum, vti est oftenia Dei, reatus culpæ, & pænæ, in

tempore, & æternitate.

III. Longitudo est continuata duratio propagationis primogenie labis, & miseriarum inde manantium, à primo vique ad nouissimum Adæ filium in fine mundi nasciturum, excepta semper immaculare Virgine, cum filio immaculatissimo, sonte omnis puritatis.

IV. Profunditas est incomprehensibilitas rigoris diuinæ iustitiæ, tam leuere vnicum peccatum, non solum in primis parentibus, sed tot millenis millibus posterorum castigantis, & quidem infra condignum : ô incom-

222 Meditationum

prehensibilem abyssum malitiz vel vnius peccati, quod à Deo infinité iusto & misericorde sic punitur! be

ni

PE

fe:

po m;

qu

m

ta

Q

VI

ri

ti

P

V. De grauitate pœnarum, que ob vnicum peccatum lethale incurruntur.

> Harum tænarum grauitas simili discursu secundum quatuor dimensiones potest astimari.

I. J Atitudo pænarum vni lethali culpæ debitarum, est earum multiplicitas, quarum aliquæ in hac vità, aliæ in futura perfoluendæ. In hac quidem vità iusto Dei iudicio per quoduis mortale peccatum vel semel tantu commissum incurruntur hæ: priuatio gratiæ iustificantis, amissio iuris filij, hæredis Dei, cohæredis. Christi, fædissima animæ conspurcatio, perpetuus conscientiæ remorsus, continuus mæror, irrequietus mortis, iudicij, inferni horror, subtractio, præterea auxilioru vberioris gratiæ, facilior in grauiota peccata prolapsio, in malo obduratio, desperatio, præter innumeras pend corporales miserias. In alterâ vitâ hz: privatio glorix essentialis anima, seu THE REPORT OF THE Pars secunda. 2.23 beatificæ visionis, dilectionis, fruitionis, omnisque accidentalis gloria, prinatro gloriæ corporis, omniumque gaudiorum fingulis, gloriofi corporis lentibus debitorum : variæ demum pænæ sensûs, & cruciatus, quibus anima, omnesque eius potentia, & post refurrectionem corpus etiam, omnesque eius fensus dirissime torquebuntur O quanta proteruia, quanta Itoliditas est adeò temerè & facilè per momentaneam delectationem' se in immenlum tot miseriarum & poenarum tam horrendarum pelagus precipitare! Quanta porro gratia reputanda, velab vnico lethali delicto peculiari Dei providentia præservari, velab eodem lemel commisso misericorditer liberan! quanto tandem maior gratia, nonsemel, sed toties à tot horrendis flagitijs singulari Dei misericordia vel præleruari vel liberari! Quoties tibi tam proterue, & temere peccantisic hane gratiam præstitit diuina bonitas, cui te etiamnum exhibes tam ingratu? Agnosce, resipisce, gratias age, lacrymis dilue, prolixius eliciendo affectusgratitudinis, contritionis, amotis: Similes discursus & affectus etiam in sequentibus punctis vsurpandi. II Al

vel

iu-

cum

curlu

potest

thali

mul-

vita

qui-

nod-

antu

iatio

filij,

edif-

tuus

mœ-

ferni

lioru

11012

at101 penè

hæ:

, feu

bea-

II. Altitudo seu sublimitas, & singularum pœnarum dictarum enormitas, quæ ex eo colligenda, quod singula peccanti vel adimant inæstimabile bonum, vel accersant inæstimabile malum in tempore & æternitate, vt patet per singulas discurrendo.

III. Longitudo est earundem, vel diuturna in hac vita, vel æterna in al-

voicum peccatum tot ponis eternum castigantis, & quidem infra condigum. O inæstimabilem peccati grauis

tatem, & peccatoris tam facile id committentis fatuitatem! O immensam Dei tam longanimiter te huculque tolerantis, ad ponitentiam inuitantis, à tot præseruantis vel liberantis be-

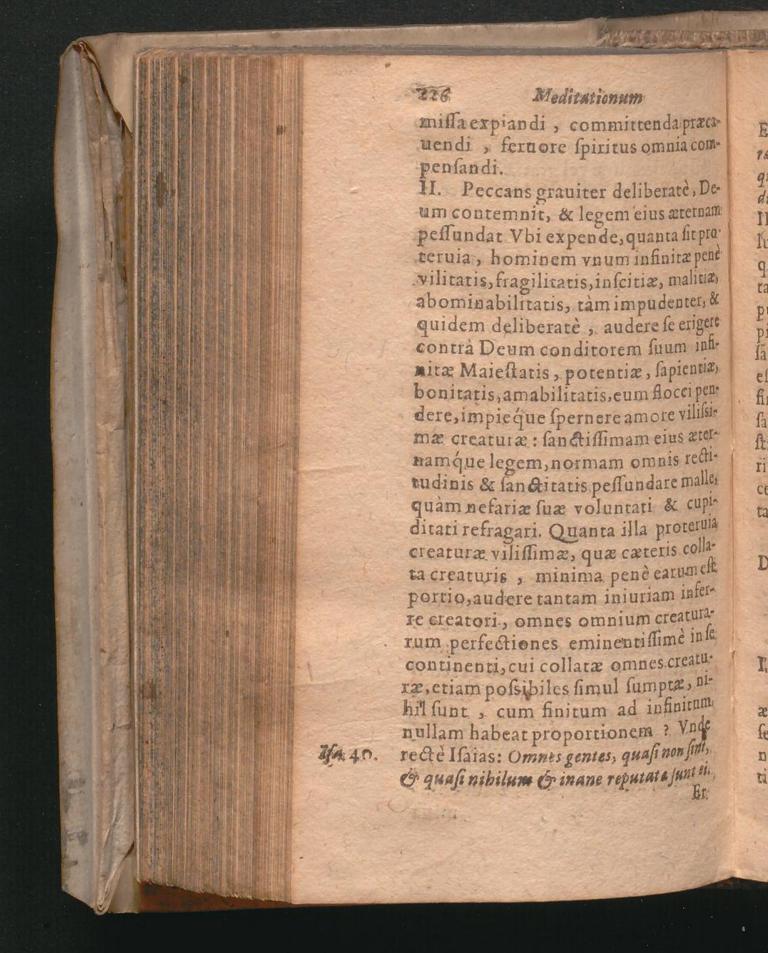
nignitatem! &c. Vesupra.

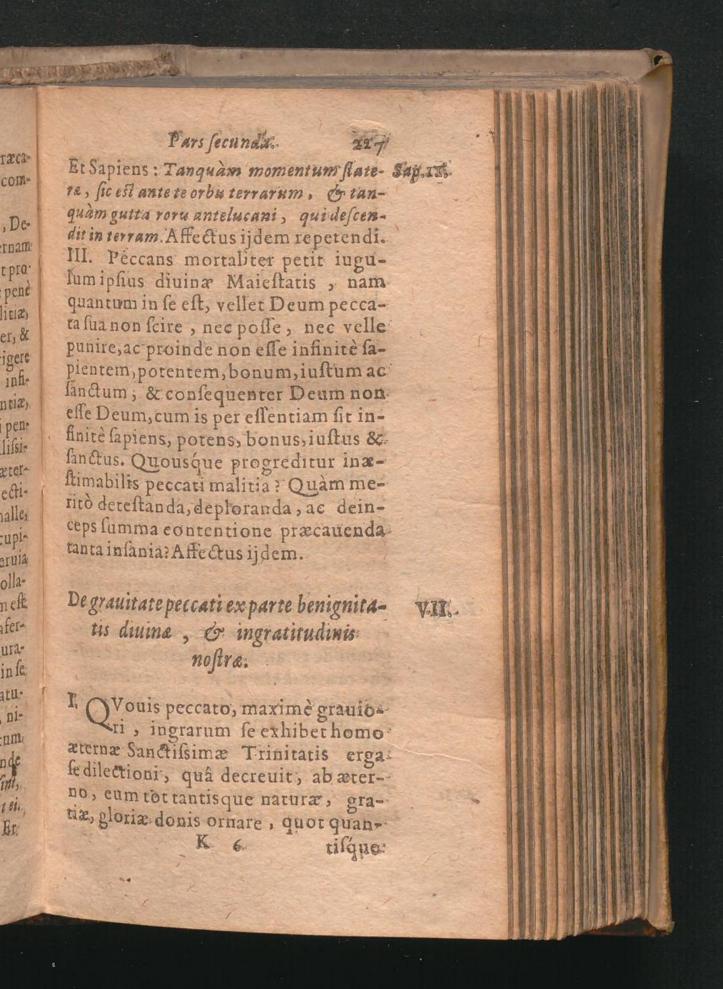
VI. Degrauitate peccati exparte Maiestatis dinina, & vilitatis propria.

> I. P Eccator in quouis peccato mottali preponit creaturam Creatori. Hic expende, quam indignum sit homuncionem vilissimum, qui ex limo quoad

Pars fecanda. quoad corpus formatus, ex nihilo finguquoad animam creatus, ex se nihil ett, mitas, nihil boni naturæ vel gratiæ habet, ningulæ hilpotett, nihil seit, nihil vult facere, le bonihil facit ex se, absque peculiari diuie mano concurlu ac præsidio, excepta sola pater peccati malitia, cuius ipse auctor ett, præponere, aut momentaneam aliqua voluptatulam, aut temporale lucelin allum, aut inanem gloriolæ vmbram, aut meram propriæ voluntaris libidirenk. nem, Deo suo summo, infinito, inæltinfinimabili bono, dum eligit potius eum euere offendere, eiusque gratiam & amicitia rnum perdere, quam carere fucata illa futilindigque, quam in creaturis aucupatur, voraul" luptatula, idque tam temerè, reluctanlè id te conscientia, cum tam manifesto æmenternæ salutis periculo. Quanta illa est culqi dementia? quoties hanc incurristi, tot ntis, peccata grania committendo, tot inbesuper venialia deliberate superaddendo, quibus si non postponitur Creacor creaturæ, saltem minus diligitur amoestare creatura! O quam merito perenni lacrymarum profluuio hæc iniuria Deo tuo illara forer eluenda ! quanta -10F cura etiam in minimis peccatis euitanoris disadhibenda? Affectus excitandia hoconstitio, horror peccari, zelus commo pad

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

加州村村村村村村村村村村

tisque eundem hucusque ornaun, ormat, æternumque, firefipiscens ingratia perleuerauerit, ornabit. O quanta ergd ingratitudo tot tantisque peccatis offendere Patrem misericordissi mum ab æterno decernentem te, tale, tali rempore creare, sic conservare, sic per filium redimere, sie glorisicare: Fihum ab æterno paratum pro te incarnari, tam mira facere, tam dira patis Spiritum san Etum ab zterno te eligen. tem in sponsam, templum, sacrarium, paratumque tibi fructus redemptionis peculiariter applicare toties iustificando, sie vocando, sie in via perfectionis dirigendo, promouendo, conservando, peculiari sua gratia ad donum perseuerantiæ deducendo, ad brauium gloriæ inuitando! O quam merito exprobraret tibi Deus tuus æternus tui amator: In charitate perpetua dilexite,ided attraxi te miserans tui Ab æterno cogitaui de te, amaui te, statui tam benigne re attrabere ad me cognoscendis amandumque in via, & beate polsidendum in patria. Et tu tam rard cogitasti de me, tam parti redamasti, insuper toties, tam grauiter offendistime. Tufornicatus es cum amatoribus mulu, tamen renertere ad me, & ego suscipiamit.

Her. 31.

#.3.

